

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 10C/15/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4223200880
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Filip Demo
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2026:4223200880.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno, sudcom JUDr. Filipom Demom, v spore žalobcov: 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX/XX, D., 2/ A. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX, obaja zastúpení: JUDr. Mária Ančinová, advokátka so sídlom Podzámska 29, Nové Zámky, 3/ Slovenská republika – Okresný úrad Nitra, Štefániková trieda 69, proti žalovanej: F. E., G. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX/XX, H., zastúpená: A. I. E., J. A. X, XXX XX K. H. L., o určenie vlastníckeho práva, takto

rozhodol:

I. Určuje sa, že žalobca v 1. rade je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností:

v okrese: Komárno, obec: H., katastrálne územie: H., na LV č. XXXX, parcely registra „E“ evidované na mape určeného operátu: parc. č. 237/2 – záhrada, o výmere 482 m², parcela č. 238/2 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 76 m², podľa B7 v podiele 1/4 z celku vo vlastníctve E. F. M., G. H., kde mu patrí spoluvlastnícky podiel 1/16;

v okrese: Komárno, obec: H., katastrálne územie: H., na LV č. XXXX, parcely registra „E“ evidované na mape určeného operátu: parc. č. 238/1 - zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 252 m², podľa B8 v podiele 3/8 z celku vo vlastníctve E. F. M., G. H., kde mu patrí spoluvlastnícky podiel 9/32;

v okrese: Komárno, obec: H., katastrálne územie: H., na LV č. XXXX, parcely registra „E“ evidované na mape určeného operátu: parc. č. 237/1 –záhrada, o výmere 486 m², parc. č.238/3 – zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 50 m², podľa B3 v podiele 1/2 z celku vo vlastníctve E. F. M., G. H., kde mu patrí spoluvlastnícky podiel 1/4.

II. Určuje sa, že žalobca v 3. rade je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností:

v okrese: Komárno, obec: H., katastrálne územie: H., na LV č. XXXX, parcela registra „E“, evidovaná na mape určeného operátu č. 237/2 – záhrada, o výmere 482 m² a parcela registra „E“ č. 238/2 - zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 76 m², podľa B7 v podiele 1/4 z celku vo vlastníctve E. F. M., G. H., kde mu patrí spoluvlastnícky podiel 3/16;

v okrese: Komárno, obec: H., katastrálne územie: H., na LV č. XXXX, parcela registra „E“ evidovaná na mape určeného operátu č. 238/1 - zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 252 m², podľa B8 v podiele 3/8 z celku vo vlastníctve E. F. M., G. H., kde mu patrí spoluvlastnícky podiel 3/32;

v okrese: Komárno, obec: H., katastrálne územie: H., na LV č. XXXX, parcela registra „E“ evidovaná na mape určeného operátu č. 237/1- záhrada, o výmere 486 m² a parcela registra „E“ č. 238/3 - zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 50 m², podľa B3 v podiele 1/2 z celku vo vlastníctve E. F. M., G. H., kde mu patrí spoluvlastnícky podiel 1/4;

v okrese: Komárno, obec: H., katastrálne územie: H., na LV č. XXXX parcela registra „E“ evidovaná na mape určeného operátu č. 2635 - orná pôda, o výmere 1777 m², parcela registra „E“ č. 5441- orná

pôda, o výmere 2942 m², podľa B4 v podiele 1/2 z celku vo vlastníctve E. F. M., G. H., kde mu patrí spoluvlastnícky podiel 1/2.

III. Konanie sa vo vzťahu k žalobcovi v 2. rade zastavuje.

IV. Žalobkyňa v 1. rade má proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

V. Žalobcovi v 3. rade sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

VI. Žalovaná má proti žalobcovi v 2. rade nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

VII. Štát nemá nárok na náhradu trov tlmočenia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia v 1. a 2. rade sa žalobou doručenu súdu 23.03.2023, v spojení so zmenou žalobného návrhu zo 06.10.2025, domáhali, aby súd rozhodol tak, ako je uvedené v I. výrokovej vete rozsudku z nasledovných dôvodov. Žalovaná je vedená v katastri nehnuteľností Okresného úradu Komárno, katastrálny odbor ako podielová spoluvlastníčka nehnuteľností a vlastnícke právo mala nadobudnúť na základe notárskej zápisnice o osvedčení vyhlásenia o vydržaní vlastníckeho práva sp. zn. N 91/2020, Nz 28191/2020 zo dňa 25.09.2020. Zápis bol vykonaný do katastra nehnuteľností na základe notárskeho osvedčenia doručeného Okresnému úradu Komárno, katastrálny odbor dňa 30.09.2020. Žalobca v 2. rade nadobudol svoj podiel z vyššie uvedených nehnuteľností darovacou zmluvou spísanou formou notárskej zápisnice dňa 07.04.2020 pod sp. zn. N XXX/XXXX, NZ 9641/2020, NCRIs 9822/2020 na notárskom úrade notára JUDr. Ildikó Bory so sídlom v Komárne Eötvösa 1/20. Okresnému súdu v Komárne bol dňa 25.11.2020 doručený návrh na prejednanie dedičstva po neb. J. N. z dôvodu, že v pôvodnom dedičskom konaní neboli prejednané všetky jemu patriace podiely z nehnuteľností a po zápise ROEP bol vedený ako podielový spoluvlastník 5/9 nehnuteľností v k.ú. H.. Uznesením OS Komárno sp.zn. 11D/127/2020 zo dňa 25.10.2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 25.10.2021 bola schválená dohoda dedičov o vyporiadaní dedičstva. Pôvodné dedičské konanie po poručiťovi J. N. sa viedlo na Okresnom súde v Starej Ďale, pod č. D 570/34. V zmysle Uznesenia OS Stará Ďala o odovzdaní pozostalosti zo dňa 28.11.1934 po poručiťovi, ktorý závet nezanechal boli dedičmi jeho maloleté deti : A. N. a G. N.. Poručiťel bol vlastníkom nehnuteľností vo vl.č. 1989 a vo vl.č. 3940 parc.č. 237/2, 238/1, 238/2, 237/1, 238/3 ktoré nehnuteľnosti boli predmetom dedičstva, boli prejednané a odovzdané zákonným dedičom t.j. mal. A. N. a mal. G. N. o čom svedčí aj zápis v pozemnoknižných vložkách. V PKV č. XXXX boli maloleté deti zapísané ako podielový spoluvlastníci nehnuteľností každý v 1/8-ine a v PKV č. XXXX bol poručiťel výlučným vlastníkom nehnuteľností a preto jeho maloleté deti nadobudli nehnuteľnosti každý v 1/2. Ďalšie dedičské konanie sa viedlo na bývalom ŠN Komárno pod č. D 365/74 a konanie bolo zastavené. Manželka poručiťela J. H., G. O. zomrela dňa XX.XX.XXXX a dedičské konanie po nej bolo prejednané na bývalom ŠN Komárno pod č. D 1268/74 a v tomto konaní dedičstvo po poručiťelke nadobudol jej syn A. N. v celosti k podielu s tým, že podiel spoludedičky G. H. vo výške 2.019 Kčs jej vyplatil do 31.03.1975. Po poručiťovi J. N. dedičmi zo zákona sú v 1. rade právom neb. syna A. N. nar. XX.XX.XXXX syn poručiťela A. N. ktorý nadobudol podiel 5/8 k celku z nehnuteľností poručiťela s povinnosťou vyplatiť spoludedičky v zmysle osvedčenia o dedičstve Notárskeho úradu v Komárne notárky JUDr. Leily Baštrnákovej č. k. D 1476/96, Dnot 392/96. Po smrti A. N. nar. XX.XX.XXXX zomr. XX.XX.XXXX podľa uznesenia OS Komárno sp.zn. 5D/777/2019 zo dňa 07.04.2020 majetok poručiťela nadobudla jeho sestra A. B. bez povinnosti výplaty spoludedičky N. C.. V 2. rade dcéra poručiťela G. H. F. G. N., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX podľa udania dedičov a na základe Oznámenia MV SR, Štátny archív v Nitre, oddelenie služieb verejnosti Ivanka Pri Nitre, Štátny archív H. F. H. a manž. Rozália G. N. boli vedení na Zozname presídlených do MR, za okres Komárno, k.ú. H. pod č. 3131. Preto v zmysle Článku VII. Dohody medzi Československom a Maďarskom o výmene obyvateľstva č. 145/1946 Zb. vlastnícke právo presťahovaných osôb k im prináležiacim nehnuteľnostiam prechádza na štát ich doterajšieho bydliska a tak právnym nástupcom je Slovenská republika v správe Okresného úradu Nitra. Citované uznesenie malo byť podkladom na zápis vlastníckeho práva žalobcov v katastri nehnuteľnosti. Tento zápis bol vykonaný, ale z dôvodu zápisu notárskeho osvedčenia boli žalobcovia ukrátený o podiely zo sporných nehnuteľností z dôvodu, že žalovaná osvedčením o vydržaní vlastníckeho práva požiadala na základe neplatnej listiny o zápis podielov po svojej alebojej matke

G. H. rod, N. , ktorej podiely z nehnuteľností s poukazom na oznámenie MV SR prešli do vlastníctva štátu a preto ich nemohla darovať svojej dcére – žalovanej v roku 2020. Žalovaná v osvedčení o vydržaní vlastníckeho práva uviedla nepravdivé vyhlásenie o tom, že splnila podmienky vydržania podľa Občianskeho zákonníka. Notárska zápisnica nespĺňa náležitosti, ktoré sú uvedené v § 63 zák. č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti v znení účinnom a platnom v čase spísania notárskej zápisnice zo dňa 25.09.2020, obsahujúcej osvedčenie vyhlásenia o vydržaní vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom tohto konania. Notárska zápisnica nespĺňa náležitosti uvedené v § 63 citovaného zákona podľa ktorého notárska zápisnica musí obsahovať vyhlásenie vlastníka, že spĺňa podmienky vydržania podľa osobitného predpisu, najmä okolnosti odôvodňujúce začatie oprávnenej držby, trvanie a nepretržitosť držby. K vyhláseniu sa má doložiť vyjadrenie osôb, ktorým posledný zápis v katastri nehnuteľnosti preukazuje vlastnícke právo k nehnuteľnosti . Žalovaná nemohla byť v dobrej viere, že jej tieto nehnuteľnosti patria nakoľko vedela o tom, že jej matka bola spolu s manželom presídlená do MR, kde aj zomrela v roku 2002, a tak od doby presídlenia nemala ani vo vlastníctve, ale ani v držbe sporné nehnuteľnosti, ktoré v zmysle zákona prešli do vlastníctva štátu. Rovnako žalovaná od žalobcov mala vedomosť o tom, že mienia podať návrh na prejednanie dedičstva po nebohom dedkovi, ale ona ako dedička právom svojej matky Rozálie neprichádza do úvahy z dôvodov vyššie rozvedených. Notárske osvedčenie bolo vydané bez vyjadrenia SPF. V zmysle zákonného ustanovenia § 63 písm. a) bod 3 Notárskeho poriadku v znení účinnom do 30.04.2021 a z toho dôvodu nemohlo dôjsť k zákonnému vydržaniu sporných pozemkov resp. podielov, ak sa tieto nachádzali mimo zastavaného územia obce. V zmysle citovaného ustanovenia osvedčenie vyhlásenia o vydržaní vlastníckeho práva musí okrem všeobecných náležitostí notárskej zápisnice obsahovať aj vyjadrenie právnickej osoby , ktorá je príslušná na správu nehnuteľnosti podľa osobitného predpisu alebo má právo nakladať s nehnuteľnosťami , že nemá k vzniku vlastníckeho práva alebo práva zodpovedajúcemu vecnému bremenu výhrady. Notárska zápisnica obsahujúca osvedčenie vyhlásenia o vydržaní vlastníckeho práva je preto absolútne neplatná, lebo obsahom odporuje zákonu. Žalobcovia zároveň doplnili skutkové tvrdenia týkajúce sa opravy podielov žalobkyne v 1. rade k jednotlivým nehnuteľnostiam a fatickej strate nároku žalobcu v 2. rade k žalovaným nehnuteľnostiam, čo viedlo žalobcu v 2. rade k následnému späťvzatiu žaloby.

2. Žalobca v 3. rade sa žalobou doručenou súdu 15.05.2023, v spojení so zmenou žalobného návrhu zo 07.10.2025 domáhal, aby súd rozhodol tak, ako je uvedené v II. výrokovej vete tohto rozsudku z rovnakých dôvodov a na základe totožných skutkových tvrdení ako žalobcovia v 1. a 2. rade. Žalobu doplnil o skutkové tvrdenia týkajúce sa opravy jeho podielov na jednotlivých nehnuteľnostiach v súvislosti s dedičskými konaniami vedenými na OS KN pod sp. zn. 5D/777/2019, 11D/127/2020 a 10D/26/2023.

3. Súd spojil vyššie uvedené žaloby na spoločné konanie uznesením č. k. 10C/15/2023 – 106 tak, že toto konanie bude vedené pod sp. zn. 10C/15/2023.

4. Žalovaná uviedla, že je pravdou, že G. H. F., G. N., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX skutočne bola vysídlená do Maďarska, v súpise majetku sa však nenachádzajú nehnuteľnosti, ktoré boli vo vlastníctve J. N., ani nehnuteľnosti v jej vlastníctve a bola vysídlená iba s majetkom, ktorý v čase vysídlenia bol majetkom otca a nehnuteľnosti, ktoré žalovaná nadobudla vydržaním neboli od jej právnej predchodkyne skonfiškované, keďže v čase vysídlenia neboli v jej vlastníctve. Tieto nehnuteľnosti neprešli do vlastníctva štátu, ale ostali evidované v jej vlastníctve a boli v užívaní Poľnohospodárskeho družstva Nesvady, resp. išlo o nehnuteľnosti nachádzajúce sa v intraviláne mesta Nesvady. Okrem toho v danom prípade nešlo o neznámych vlastníkov, všetci spoluvlastníci boli identifikovaní, správa SPF v danom prípade neprináležala a jeho vyjadrenie v rámci potvrdenia vydržania nebolo potrebné.

5. Súd na pojednávaní dňa 16.02.2026 vykonal dokazovanie oboznámením s listinnými dôkazmi: žiadosť o zápis notárskeho osvedčenia z 25.9.2020, notárska zápisnica z 25.9.2020, návrh na prejednanie novoobjaveného majetku, rozhodnutie D365/74, D1268/74, potvrdenie o prijatí sumy 2119 KčS, zoznam vysídlených, aktuálne LV č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, výpis z PKN vložky č. XXXX, výkaz nehnuteľného majetku na č. I. 352, inventár č. I. 355, pripojený dedičský spis 11D/127/2020. Vzhľadom na to, že zmeny žalôb podaniami žalobcov v 1. až 3. rade, boli žalovanej riadne a včas doručené, rozhodol súd na pojednávaní o pripustení zmien žalobných návrhov ako aj o pripustení doplnenia skutkových tvrdení žalobcov. Žalovaná nijakým spôsobom nenamietala vecnú správnosť žalovaných podielov a doplnené skutkové tvrdenia slúžili iba na objasnenie veľkostí žalovaných podielov, preto nebol dôvod zo strany súdu takejto zmene žalobných návrhov aj v tomto štádiu konania nevyhovieť.

Dokazovanie realizované na rovnakom pojednávaní zároveň dávalo súdu podklad o takto zmenených žalobách rozhodnúť.

6. Vychádzajúc následne z nesporného skutkové stavu súd zistil, že pôvodným vlastníkom sporných nehnuteľností bol J. N., nar. XXXX, zomr. XX.XX.XXXX v Nesvadoch a jeho dedičmi boli A. N., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX v H. a G. H., G. N. 12.08.1923, zomr. XX.XX.XXXX, ktorá bola vysídlená do Maďarska. Dedičmi po A. N. boli N. C., G. N., nar. XX.XX.XXXX, A. B., nar. XX.XX.XXXX a P. A. N., nar. XX.XX.XXXX. Z rozhodnutia D 365/74 vyplýva, že dodatočné prejednanie dedičstva po J. N. bolo zastavené, pretože dedičstvo, týkajúce sa sporných nehnuteľností už bolo prejednané pod č. D 570/34. Z rozhodnutia D 1268/74 vyplýva, že dedičstvo po poručiťke J. H., G. O., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX nadobudol A. N., nar. XX.XX.XXXX s povinnosťou vyplatiť spoludedičku G. H., čo sama potvrdila na listine č. I. 31. Dodatočným prejednaním dedičstva na OS KN sp. zn. 11D/127/2020 po poručiťovi J. N., nar. XXXX, bola schválená dohoda dedičov o vyporiadaní dedičstva, podľa ktorej: Nehnuteľnosti:

Okres: C., Obec: H., Katastrálne územie: H. na LV č. XXXX:

Parcely registra „E“ evidované na mape určeného operátu:

- parcela číslo 237/2 záhrada vo výmere 482 m²

- parcela číslo 238/2 zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 76 m²

pod B2 v podiele: 1/8,

- výmera pozemku k podielu poručiťeľa je 69,75 m², v hodnote 26 Eur/m² vo výške 1.813,50 Eur

nadobúdajú v rovnakom pomere každý v podiele 1/16 k celku: - A. B., G. N., nar. XX.XX.XXXX, r.č. XXXXXX/XXXX,

trvalý pobyt D., C. Q. XXX/XX,

ktorej svoj dedičský podiel bezodplatne prenechala N. C.,

- Slovenská republika v správe Okresného úradu Nitra,

Okres: C., Obec: H., Katastrálne územie: H. na LV č. XXXX:

Parcely registra „E“ evidované na mape určeného operátu:

- parcela číslo 238/1 zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 252 m²

pod B2 v podiele: 1/16, pod B3 v podiele: 1/4, spolu v podiele 5/16,

- výmera pozemku k podielu poručiťeľa je 78,75 m², v hodnote 26 Eur/m² vo

výške 2.047,50 Eur

nadobúdajú v rovnakom pomere každý v podiele 5/32 k celku: - A. B., G. N., nar. XX.XX.XXXX, r.č. XXXXXX/XXXX,

trvalý pobyt D., C. Q. XXX/XX,

ktorej svoj dedičský podiel bezodplatne prenechala N. C.,

- Slovenská republika v správe Okresného úradu Nitra,

Okres: C., Obec: H., Katastrálne územie: H. na LV č. XXXX:

Parcely registra „E“ evidované na mape určeného operátu:

- parcela číslo 237/1 záhrada vo výmere 486 m²

- parcela číslo 238/3 zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 50 m²

pod B1 v podiele: 1/2,

- výmera pozemku k podielu poručiťeľa je 268 m², v hodnote 26 Eur/m² vo výške 6.968 Eur

nadobúdajú v rovnakom pomere každý v podiele 1 k celku:

- A. B., G. N., nar. XX.XX.XXXX, r.č. XXXXXX/XXXX,

trvalý pobyt D., C. Q. XXX/XX,

ktorej svoj dedičský podiel bezodplatne prenechala N. C.,

- Slovenská republika v správe Okresného úradu Nitra.

Medzičasom, 25.09.2020, vydala notárka JUDr. Imelda Šašváryová osvedčenie o potvrdení vydržania sporných nehnuteľností žalovanou tak, že nehnuteľnosti na LV č. XXXX, k. ú. H. parcely reg. E: parc. č. 2635 – orná pôda o výmere 1777m², parc. č. 5441 – orná pôda o výmere 2942 m², pod B1 v 1/2 k celku; na LV č. XXXX k. ú. H., parcely registra E: parc. č. 237/2 – záhrada o výmere 482 m², parc. č. 238/2 – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 76 m², pod B1 v 1/8 k celku, pod B2 v 1/8 k celku; na LV č. XXXX k. ú. H., parcely registra E: parc. č. 238/1 – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 252 m², pod B1 v 1/16 k celku, pod B2 v 1/16 k celku, pod B3 v 1/4 k celku a na LV č. XXXX, k. ú. H., parcely registra E, parc. č. 237/1 – záhrada o výmere 486 m², parc. č. 238/3 – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 50 m², pod B1 v 1/2 k celku, tvoria vlastníctvo žalovanej. V priebehu sporu v dedičskom konaní na OS KN sp. zn. 10D/26/2023 zdedila žalobkyňa v 1. rade po poručiťovi A. N. podiel 1/2 na nehnuteľnostiach okres

Komárno, obec H., k. ú. H. parc. č. 2635 o výmere 1777 m² orná pôda a parc. č. 5441 o výmere 2942 orná pôda na LV č. XXXX. V čase rozhodovania súdu bola žalovaná na základe osvedčenia o potvrdení vydržania N 91/2020 Nz 28191/2020 vlastníčkou podielu 1/4 k parcelám č. 237/2 a 238/2 na LV č. XXXX, podielu 3/8 k parcele č. 238/1 na LV č. XXXX, podielu 1/2 k parcelám č. 237/1 a 238/3 na LV č. XXXX a podielu 1/2 k parcelám č. 2635 a 5441 na LV č. XXXX.

7. Podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

8. Podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

9. Podľa § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

10. Podľa § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutelnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

11. Podľa § 181 ods. 4 a 5 CSP, ak strana alebo jej zástupca nie sú schopní predniesť podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia a označiť alebo predložiť dôkazy na ich preukázanie, súd im môže určiť lehotu na dodatočné splnenie tejto povinnosti. Po márnom uplynutí tejto lehoty nemusí súd na tieto skutkové tvrdenia a dôkazné návrhy prihliadať. Tým nie sú dotknuté ustanovenia § 153 a 154. Ak v dôsledku postupu podľa odseku 4 došlo k odročeniu pojednávania, trovy odročeného pojednávania znáša ten, kto odročenie zaviniť.

12. Podľa § 215 ods. 1, 2 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu. Skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona.

13. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

14. Podľa názoru súdu, vzhľadom na skutkové tvrdenia žalobcov o neplatnom vydržaní sporných nehnuteľností žalovanou, mali žalobcovia naliehavý právny záujem na podaní tejto určovacej žaloby, pretože ide o právom prípustný spôsob obrany žalobcov proti potvrdeniu vydržania notárom podľa právnej úpravy platnej do 30.04.2021, pokiaľ by sa preukázalo, že k vydržaniu dôjsť nemohlo.

15. Vo všeobecnosti k inštitútu vydržania. Vydržanie je originárny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva, je úzko spätý s držbou a to konkrétne len s držbou oprávnenou (§ 130 OZ), ktorá môže vyústiť do nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním. Účelom vydržania je práve uvedenie faktického stavu oprávnenej držby do súladu s právnym stavom. Vo všeobecnosti platí, že v prípade inštitútu vydržania sa domnelý vlastník veci dovoľáva svojej dobrej viery v to, že nadobudnutie veci od predchádzajúceho vlastníka bolo platné, hoci sa aj neskôr ukázalo, že daný titul platný nebol. Vydržanie zásadným spôsobom prispieva k ochrane dobromyseľného nadobúdateľa. Predpokladom je, že tento nadobúdateľ nadobudol a počas zákonom stanovenej doby držal vec v dobrej viere, hoci sa aj následne ukázalo že niektorý z predchádzajúcich nadobúdacích titulov bol neplatný. Vydržanie týmto spôsobom odstraňuje právnu neistotu spojenú s vadami nadobúdacieho titulu, ak oprávnený držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti nemohol o týchto vadách vedieť, resp. ak sa odôvodnenie mohol domnievať, že nadobúdací titul riadne existuje. Existencia oprávnenej držby a nepretržené trvanie držby počas zákonom stanovenej doby sú teda dva najzásadnejšie zákonné predpoklady vydržania. Oprávnenou je v zmysle občianskeho zákonníka taká držba, pri ktorej je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí. Inými slovami, držba sa považuje za oprávnenú len v prípade, ak po zvážení všetkých okolností nemožno od držiteľa spravodlivo požadovať, aby mal pochybnosti o tom, či mu vec alebo právo patrí. Typickým skutkovým omylom, pri ktorom by oprávnená držba mohla prichádzať do úvahy, je užívanie pozemku, o ktorom sa držiteľ oprávnene domnieva, že je súčasťou pozemku, ktorý mu patrí, a to napríklad v dôsledku chybného vytýčenia hraníc medzi pozemkami. Dobromyseľná držba

trvajúca počas celej zákonom stanovenej vydržacej doby zhojí nedostatok (neplatnosť) nadobúdacieho titulu a oprávnený držiteľ sa stane vlastníkom veci. Dobromyseľný držiteľ teda po splnení zákonom stanovených podmienok nadobúda vlastnícke právo k veci i napriek tomu, že nadobúdací titul bol neplatný. Argument, že oprávnený držiteľ nemohol vydržať vec pretože príslušný nadobúdací titul je neplatný, je postavený na chybnej úvahe, resp. nepochopení podstaty inštitútu vydržania. Ústavný súd SR nálezom vo veci I. ÚS 549/2015 konštatoval, že dva chránené záujmy – vlastnícke právo pôvodného vlastníka a nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti novým nadobúdateľom na základe jeho dobrej viery sa tak dostanú do vzájomnej kolízie zároveň však dospel k záveru, že pokiaľ nemožno zachovať maximum z oboch základných práv, treba prihliadnuť na princíp všeobecnej spravodlivosti, keď je nutné zvažovať všeobecné súvislosti tohto typu kolízie, ako aj individuálne okolnosti konkrétneho rozhodovaného ho prípadu. Vyššie riziko ma niesť viac nedbalý vlastník, než nadobúdateľ v dobrej viere, pretože tento nie je schopný sa nijako dozvedieť o tom, ako vec opustila vlastníkovu sféru a dostala sa na list vlastníctva prevodcu po zákonom určenom správnom (katastrálnom) konaní. Ústavný súd okrem iného vo svojom odôvodnení odkázal aj na závery českého ústavného súdu, ktorý judikoval, že dobromyseľnému nadobúdateľovi treba poskytnúť ústavnoprávnu ochranu, ak odvodzoval svoje vlastnícke právo k nehnuteľnostiam evidovaným v katastrí nehnuteľností od právneho úkonu, ktorý by bol neskôr posúdený hoci aj absolútne neplatným. Už rozsudok Najvyššieho súdu SR vo veci 5Cdo/260/2008 konštatoval, že oprávnená držba sa nemusí nevyhnutne opierať o existujúci právny dôvod, stačí ak tu boli domnelý právny dôvod (titulus putativus), teda ide o to, aby držiteľ bol so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu taký právny titul svedčí. Pri posudzovaní oprávnenosti držby treba vychádzať zo zásady, že jej predpokladom je presvedčenie nadobúdateľa, že nekoná bezprávne, ak si určitú vec prisvojuje. Ide o psychický stav, o jeho vnútorne presvedčenie, ktoré sa prejavuje aj navonok a z ktorého možno vyvodiť, že sa dôvodne považuje za vlastníka veci. Medzi základné okolnosti, ktoré budú svedčiť o oprávnenosti držby patrí aj okolnosť, ako vec nadobudol – či mu svedčí nejaký oprávnený nadobúdací titul. Ústavný súd SR nálezom vo veci II. ÚS 484/2015 rozhodol, že pri ústavne konformnom výklade dobromyseľnosť držby treba skúmať, či držiteľ mohol byť objektívne presvedčený o tom, že držanú vec poctivým spôsobom nadobudol. Nemôže byť teda rozhodujúce, že pritom nesplnil zákonné podmienky. Za poctivý spôsob nadobudnutia veci treba považovať také nadobudnutie, ktoré je v súlade s dobrými mravmi. Spravidla je preto rozhodujúce, že držiteľ za držanú vec zaplatil dohodnutú sumu, prípadne poskytol iné dohodnuté plnenie, alebo preukázateľne išlo o dar ako bezodplatné plnenie.

16. K inštitútu vydržania v konkrétnom prejednávanom prípade. Vydržanie je osobitný spôsob nadobudnutia vlastníctva a k tomu, aby bolo možné nadobudnúť vlastnícke právo vydržaním, musia byť splnené súčasne všetky zákonné predpoklady: 1. nadobúdateľ je oprávneným držiteľom veci po celú vydržaciú dobu, 2. nepretržitosť vydržacej doby, ktorou je neprerušovaný stav užívania predmetu vydržania počas zákonom stanovenej doby, 3. spôsobilý predmet vydržania. Subjekt, ktorý sa dovoľá súdnej ochrane musí okrem iného preukázať okolnosti, z ktorých možno usudzovať jeho dobromyseľnosť, teda okolnosti svedčiace o poctivosti právneho dôvodu nadobudnutia veci, resp. práva, nie samú dobromyseľnosť ako vnútorné presvedčenie - psychický stav. Narušenie dobrej viery držiteľa veci alebo vykonávateľa práva nastane okamihom, keď sa stali známymi skutočnosťami, ktoré z hľadiska objektívneho posudzovania museli u neho dôvodne vyvolať pochybnosti o tom, že mu vec alebo právo patrí. Existencia dobrej viery sa vždy hodnotí objektívne, teda nielen zo subjektívneho hľadiska, z hľadiska osobného presvedčenia samotného držiteľa. Dobromyseľnosť ako vnútorný psychický stav nemožno vždy priamo dokázať; možno o nej usudzovať z okolností, z ktorých sa tento psychický stav navonok prejavuje. Okolnosti, z ktorých možno usudzovať na existenciu dobromyseľnosti, musí v spore preukázať držiteľ veci. Súd je toho názoru, že u žalovanej nemohlo dôjsť vydržaniu sporných pozemkov, pretože nemohla byť dobromyseľná v tom, že jej alebo jej právnej predchodkyňi sporné nehnuteľnosti patria, keďže nie je sporné, že táto bola vysídlená a všetok nehnuteľný majetok jej bol zo zákona skonfiškovaný, pričom z predložených dôkazov, listov vlastníctva a dedičského konania D 365/74 je zrejmé, že sporné nehnuteľnosti boli ešte v roku 1934 a 1935 predmetom dedičského konania a prešli do vlastníctva právnej predchodkyne žalovanej.

17. Podľa článku VII Dohody medzi Československom a Maďarskom o výmene obyvateľstva č. 145/1946, vlastnícke právo presťahovaných osôb k ich nehnuteľnostiam prechádza na štát ich doterajšieho bydliska. Zmiešaná komisia ustáli výšku náhrady. Za tú časť nehnuteľnosti, ktorá presahuje 50 hektárov, neprináleží žiadna náhrada. Súd v tomto konaní už nie je oprávnený skúmať a hodnotiť, či boli splnené podmienky pre konfiškáciu majetku právnej predchodkyne žalovanej, prípadne či bola zaradený do zoznamu osôb určených na presídlenie a či jej majetok bol oprávnené konfiškovaný. Je

potrebné uviesť, že podmienkou aplikácie zák. č. 148/1947 Sb. ani nie je nevyhnutné, aby sa vlastník majetku reálne vysťahoval do Maďarska. Ust. § 2 ods. 1 zák. č. 148/1947 Sb. dávalo osídľovaciemu úradu právo s konečnou platnosťou rozhodnúť či sú splnené podmienky konfiškácie aj u takých osôb, ktoré sa v danom čase považujú za vysťahované do Maďarska, teda ktoré napr. boli zaradené do zoznamu osôb určených na presídlenie, aj keď fakticky nakoniec neboli presťahované. Znamená to, že ku konfiškácii majetku právnej predchodkyne žalovanej mohlo podľa vtedy platných predpisov dôjsť aj v prípade, že bola najskôr zaradená medzi osoby určené na vysťahovanie, ak aj neskôr z akýchkoľvek dôvodov napokon k jej vysťahovaniu do Maďarska nedošlo, čo však nie je tento prípad. Zo záverov nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 419/2014-34 z 13.8.2014 vyplývajú rovnaké závery, a to, že v prípade osôb presídlených z Československa do Maďarska na základe dohody o výmene obyvateľstva, došlo ku konfiškácii ich majetku ex lege, a to na základe prezidentského dekrétu (č. 108/1945 Sb.) Konfiškácia nastávala ex lege, osídľovací úrad rozhodoval iba o splnení podmienok na konfiškáciu podľa § 2 ods. 1 zákona č. 148/1947 Sb., a to s konečnou platnosťou. Ústavný súd v tomto náleze konštatoval, že k zániku vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam a k jeho prechodu na štát došlo na základe a v medziach v rozhodnom čase účinných zákonov, pričom osídľovací úrad ako správny orgán rozhodol o splnení podmienok konfiškácie v medziach svojej právomoci s konečnou platnosťou. Súčasne je potrebné konštatovať, že v konaní o určovacej žalobe nie je prípustné preskúmať hmotnoprávne podmienky konštitutívneho rozhodnutia správneho orgánu alebo konanie, ktoré tomuto konaniu predchádzalo, pretože by išlo o neoprávnený zásah do právomoci správnych orgánov a správnych súdov. Ústavný súd tu tiež uviedol, že hlavným predpokladom konfiškácie majetku týchto osôb vysídlených z Československa na základe dohody o výmene obyvateľstva v spojení so zák. č. 148/1947 Sb., bolo buď ich faktické (reálne) vysťahovanie, alebo ich plánované vysťahovanie, t. j. aj keď neboli fakticky vysťahované, bolo možné ich za také osoby považovať, pretože sa počítalo s ich vysťahovaním, keďže boli zaradené do zoznamu vysídľovaných osôb, do ktorého boli priamo (bez potreby osobitného rozhodnutia) na základe dojednania v čl. V dohody o výmene obyvateľstva zaradené osoby, ktoré boli osobami maďarskej národnosti so stálym bydliskom na území Československa. Dôkaz o tom, že by akákoľvek časť nehnuteľného majetku právnej predchodkyne žalovanej bola vyňatá z konfiškácie žalobkyňa do konania nepredložila, a to ani výkazom nehnuteľného majetku vysídlencom, ani inventárom J. N.. Súd takýmto spôsobom rozhodol aj s prihliadnutím na podanie žalovanej zo 06.11.2025, a to aj s poukazom na právny názor odvolacieho súdu vyjadreného v bode 13 uznesenia č. k. 7Co/80/2024 – 306 z 21.08.2025, kde Krajský súd v Nitre uviedol, že: „Pokiaľ ide o odvolacie námietky žalovanej, táto uviedla, že konala v dobrej viere, nakoľko jej matka G. H., G. N. bola vysídlená iba s majetkom manžela, pričom J. N. do Maďarska vysídlený nebol a ani majetok v jeho vlastníctve skonfiškovaný nebol. Odvolací súd v tomto smere uvádza, že v konaní bolo preukázané, že právna predchodkyňa žalovanej - G. H., nadobudla dedičstvo po J. N. ešte v dedičskom konaní vedenom pod D 570/34. Následne sa mal všetok majetok G. H. (nehnuteľnosti nadobudnuté v tomto dedičskom konaní) a jej manžela s poukazom na ich vysídlenie stať predmetom prechodu vlastníctva na štát. Z listinných dôkazov tiež nesporne vyplynulo, že po poručiťke J. H. právna predchodkyňa žalovanej (G. H.) nehnuteľnosti nededila, pretože jej bol zo strany spoludediča A. N. vyplatený dedičský podiel. Súd prvej inštancie preto dospel k správne mu záveru, že žalovaná nemohla nadobudnúť vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam vydržaním, pretože nemohla byť dobromyseľná v tom, že jej tieto nehnuteľnosti patria, pričom už jej matka musela mať vedomosť o tom, že všetok jej nehnuteľný majetok z dôvodu jej vysídlenia prešiel na štát, a tak nemohli byť predmetom darovania.“

18. Vzhľadom na to, že súd ustálil, že žalovaná na základe vyššie uvedených dôvodov nemohla sporné nehnuteľnosti vydržať, nezoberal sa bližšie ďalšou argumentačnou líniou žalobcov, ktorí považovali notársku zápisnicu za neplatnú z dôvodu nedodržania § 63 ods. 1 písm. a) notárskeho poriadku. Súd však na doplnenie uvádza, že doloženie vyjadrení podľa písmena a) bodov 1. až 3. sa nevyžaduje kumulatívne. Obligatórne notár vyžaduje vyjadrenia osôb, ktorým posledný zápis v katastri nehnuteľností preukazuje vlastnícke právo, resp. všetkých ich právnych nástupcov a vyjadrenie obce. V prípade, že účastník tieto vyjadrenia dotknutých osôb a obce doloží, nevyžaduje sa vyjadrenie právnickej osoby príslušnej na správu nehnuteľností alebo právnickej osoby, ktorá má právo nakladať s nehnuteľnosťami podľa osobitného predpisu, nakoľko pokiaľ sú osoby zapísané ako vlastníci nehnuteľností v katastri nehnuteľností známe, nemôže právnická osoba, ktorá má právo nakladať s nehnuteľnosťami podľa osobitného predpisu, nakladať s majetkom známych vlastníkov, pretože v takomto prípade by už išlo o zásah do základného ústavného práva vlastníka. Samotná skutočnosť, že je pri vlastníkovi v katastri nehnuteľností zapísaná poznámka „SPF“, ešte neznamená, že táto osoba nie je známa, resp. je známou osobou, ale jej miesto pobytu alebo sídla nie je známe. Notársky poriadok neupravuje

formu, v akej má byť vyhotovené vyjadrenie osôb, ktorým posledný zápis v katastri nehnuteľností preukazuje vlastnícke právo k nehnuteľnosti. Zo samotného znenia ustanovenia však vyplýva, že vyjadrenie musí byť doložené v písomnej podobe a z jeho obsahu musí byť nepochybné, že dotknutá osoba nemá žiadne výhrady k vzniku vlastníckeho práva vydržaním v prospech držiteľa. Musí ísť o vyjadrenie konkrétne, týkajúce sa konkrétnych nehnuteľností vo vzťahu ku konkrétnemu nadobúdateľovi vlastníctva vydržaním. Novela NP č. 267/2015 Z. z. zaviedla povinnosť úradného osvedčenia pravosti podpisu na vyjadrení. Osvedčenie pravosti podpisu môže vykonať aj notár, ktorý spisuje osvedčenie vyhlásenia o vydržaní. Notár je povinný trvať na doložení vyjadrenia všetkých osôb, ktorým posledný zápis v katastri nehnuteľností preukazuje vlastnícke právo k dotknutej nehnuteľnosti, resp. všetkých ich právnych nástupcov. Nepostačuje vyjadrenie jedného z právnych nástupcov, jedného z dedičov. Rovnako sa notár nemôže uspokojiť len s konštatovaním žiadateľa o vydanie osvedčenia, kto je právnym nástupcom (dedičom) osoby, ktorej posledný zápis v katastri nehnuteľností preukazuje vlastnícke právo. Je povinný požadovať preukázanie nástupníctva napríklad rozhodnutiami o dedičstve, potvrdeniami o okruhu dedičov a pod. V prípade, ak je nehnuteľnosť, ktorá je predmetom oprávnenej držby, zaťažaná právom zodpovedajúcim vecnému bremenu, je oprávnený držiteľ povinný doložiť aj vyjadrenie osoby oprávnenej z práva zodpovedajúceho vecnému bremenu. Postup notára pri zisťovaní identity osoby, ktorej posledný zápis v katastri nehnuteľností preukazuje vlastnícke právo k dotknutej nehnuteľnosti, resp. jeho právnych nástupcov, má byť zachytený v notárskej zápisnici tak, aby bol tento postup preskúmateľný. Nepostačuje uviesť v notárskej zápisnici konštatovanie, že ide o právneho nástupcu vlastníka. Notár uvedie skutočnosti, ktoré preukazujú identitu vlastníka, resp. jeho právnych nástupcov. V zápisnici uvedie listiny, ktoré na preukázanie identity vlastníka alebo jeho právneho nástupcu predložil oprávnený držiteľ. Ak však osoba, ktorej posledný zápis v katastri nehnuteľností preukazuje vlastnícke právo k dotknutej nehnuteľnosti, nie je známa (zápis v katastri nehnuteľností neumožňuje stotožniť konkrétnu osobu s údajmi uvedenými v evidencii katastra), prípadne nie je známa len niektorá z viacerých takýchto osôb, účastník doloží vyjadrenie podľa bodu 3 vo vzťahu k takejto osobe. (R., S.. § 63 [Osvedčenie vyhlásenia o vydržaní]. In: VALOVÁ, Katarína a kol. Notársky poriadok. 1. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2016)

19. Čo sa týka správnosti výšky žalovaných podielov, súd uvádza, že tieto boli nesporné a po zmene žalobných návrhov súladné aj medzi žalobcami navzájom. Súd v tomto smere poukazuje najmä na vyjadrenie Okresného úradu Nitra zo 07.10.2025, s ktorým sa po porovnaní aktuálnych listov vlastníctva a pripojeného dedičského spisu OS KN XXX/XXX/XXXX v plnom rozsahu stotožňuje a po doplnení a oprave uvádza, že k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX patrí podiel 1/2 k celku zapísaný na mene žalovanej žalobcovi v 3. rade z dôvodu vydržania. K nehnuteľnostiam evidovaným na LV č. XXXX J. XXXX: Tieto boli pôvodne evidované na pkv. č. 1989, ktoré J. N. a manžel J. O. odkúpili každý po 1/4-ine. Následne podiel 1/4 bol predmetom dedičského konania po J. N. zomr. XX.XX.XXXX pod sp. zn. D 570/34, kde dedili maloleté deti: A. N. 1/8, kde tento podiel patrí žalobkyňi v 1. rade a G. N. 1/8, kde tento podiel patrí žalobcovi v 3. rade. A. N. a G. N. sú zapísaní ako podielovní spoluvlastníci už na pkv. č. XXXX. Na tejto pkv. pod B6 je zápis k podielu 1/2 patriaci T. A., a síce že sa vkladá vlastnícke právo manželom J. N. a J. O.. Tento podiel 1/4 k celku, zapísaný na pkv. č. 1989 pod B6 na J. N. mal byť predmetom dedičského konania vedeného pod sp. zn. 11D/127/2020 po J. N., dedič mali právom jeho nebohého syna A. N. - A. B. a N. C. 1/8 k celku a po presídlennej G. N. U. republika 1/8 k celku. Namiesto zákonných podielov dedili A. B. podiel 1/16 k celku a SR podiel 1/16 k celku. Na LV č. XXXX pod B7 podiel 1/4 na meno žalovanej sa tak má deliť medzi zákonných dedičov (2 deti poručiťľa) rovným dielom, tzn. 2/8 sa delia tak, že A. B. aj s podielom ustupujúcej dedičky N. C. dedí podiel 1/8 z ktorého podľa Uznesenia 11D/127/2020 už nadobudla 1/16, patrí jej preto ešte podiel 1/16. SR patrí na LV č. XXXX D. X/XX, po neb. G. H. nadobúda podiel 1/8 t. j. 2/16, z ktorého podľa Uznesenia 11D/127/2020 už nadobudla podiel 1/16, patrí jej preto ešte podiel 1/16 a 2/16, ktoré boli vedené na mene mal. G. N. na pkv. č. XXXX. Na LV č. XXXX pod B8 podiel 3/8 na mene žalovanej, ktorý sa má deliť medzi zákonných dedičov (2 deti poručiťľa), avšak nie rovným dielom z dôvodu, že žalobkyňa v 1. rade aj s podielom ustupujúcej spoludedičky N. C. dedila podiel 1/2 zo sporných nehnuteľností po neb. matke J. H. G. O. podľa D 1268/74, dedila podiel 1/8 po neb. otcovi A. N. (zápis pkv) a mala ešte dedič podiel 1/8 po J. N.. Spolu podiel žalobkyne v 1. rade by mal byť 6/8 t. j. 3/4 k celku. Podiel neb. G. H. 1/8 podľa pkv. č. 1989 a 1/8 z dedičského konania po J. N. má pripadnúť SR, spolu 2/8 t. j. 1/4. Na liste vlastníctva č. XXXX má žalobkyňa v 1. rade zapísaný podiel 10/32 + 5/32 - ktorý ale darovala žalobcovi v 2. rade, t. j. spolu 15/32 ale patrí jej zákonný podiel 24/32 (podiel 16/32 po neb. matke a podiel 8/32 po J. N.). V konaní 11D/127/2020 sa nemohol prededič podiel 3/8 t. j. 12/32 zapísaný na mene žalovanej. V tomto konaní žalobkyňa v 1. rade zdedila podiel 5/32 a aby bola vlastníkom zákonných podielov po právnych

predchodcoch celkom vo výške 24/32 t. j. 3/4, predmetom tejto žaloby je spoluvlastnícky podiel 9/32 k celku. SR patrí na LV č. XXXX celkom podiel 8/32 k celku, z ktorého dedičským uznesením 11D/127/2020 nadobudla podiel 5/32 a patrí jej ešte podiel 3/32. K nehnuteľnostiam evidovaným na LV č. XXXX: Ide o parcely pôvodne evidované na pkv. č. XXXX, ktoré vlastnil J. N. v podiele 1/1. Po ňom dedili deti A. v podiele 1/2 a Rozália v podiele 1/2 (D 570/34). Podiel pod B3 sa mal dediť v roku 2020 rovným dielom, teda z podielu žalovanej 1/2 nadobúda žalobkyňa v 1. rade podiel 1/4 a SR podiel 1/4.

20. Vzhľadom na to, že žalobca v 2. rade vzal žalobu ako aktívne nelegitimovaný subjekt späť a žalovaná so späťvzatím súhlasila, rozhodol súd tak, že konanie vo vzťahu k žalobcovi v 2. rade zastavil. Keďže zastavenie konania zaviniť žalobca v 2. rade, súd priznal žalovanej náhradu trov konania proti žalobcovi v 2. rade v plnom rozsahu.

21. O zvyšnom nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyni v 1. rade, ktorá mala vo veci plný úspech, priznal proti žalovanej nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % a žalobcovi v 3. rade náhradu trov konania nepriznal, keďže si náhradu trov konania vyslovene žiadal nepriznať. Náhrada trov konania sa vzťahuje tak na konanie pred súdom prvej inštancie, ako aj na konanie pred odvolacím súdom, keďže spolu tvoria jeden celok. O výške nároku na náhradu trov konania rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. Súd zároveň rozhodol o tom, že štát nemá nárok na náhradu trov tlmočenia, keďže do konania bol pribratý tlmočník za účelom tlmočenia zo slovenského do maďarského jazyka a naopak pre žalovanú, ako stranu sporu, ktorá v dostatočnej miere neovládala slovenský jazyk.

Poučenie:

Proti rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Komárno na Krajský súd v Nitre.

Odvolanie musí mať náležitosti podľa § 127 ods. 1 a ods. 2 CSP, podľa ktorého, ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.